

Op detailniveau roept het voorstel enkele vragen op m.b.t. enkele notariële thema's (hetgeen mijn werkgebied is, zowel als practicus als als wetenschapper), die ik als bijlage bijvoeg.

1. Artikel 5.19 lid 4 zou m.i. ook moeten gelden voor een legaat van vruchtgebruik (of vruchtgebruik o.g.v. een wilsrecht) waarbij schulden als buitengewone lasten kunnen worden aangemerkt (art. 3:222 lid 2). Dat gaat bijvoorbeeld om een legaat van het vruchtgebruik van een woning met een hypotheekschuld die is aangegaan voor de verwerving van die woning. Op grond van art. 3:222 lid 2 wordt die hypotheekschuld aangemerkt als buitengewone last die op de woning drukt. Op grond van art. 3:220 BW wordt de rente daarover geacht voor rekening van de vruchtgebruiker te komen. In dat geval zou zowel de woning als de hypotheekschuld gedefiscaliseerd moeten worden: dat wil zeggen dat bij de vruchtgebruiker de woning en de schuld in aanmerking zouden moeten worden genomen als was de vruchtgebruiker volledig eigenaar van de woning en schuldenaar van de hypotheekschuld en zou bij de blote eigenaar noch de woning noch de schuld in aanmerking genomen moeten worden.

2. Alleen de defiscalisering van artikel 5.19 lid 8 is niet voldoende. Nader nagedacht moet worden over de fiscale behandeling van verkrijgingen onder ontbindende en opschortende voorwaarden (al dan niet krachtens erfrecht of gift verkregen). Dient een legaat onder opschortende voorwaarde bijvoorbeeld als bezitting te worden opgegeven (en treedt dan bij vervulling van de voorwaarde een vermogensaanwas op)? Of is dat pas zo als de voorwaarde in vervulling gaat (en is er dan dus geen vermogensaanwas, maar (gesteld dat er wordt verkregen krachtens erfrecht of gift) van een 'storting')?

En wat geldt bijvoorbeeld bij een schenking van 100 (bijvoorbeeld in de vorm van geld) onder ontbindende voorwaarde (bijvoorbeeld van herroeping): wordt deze 100 dan op 100 gewaardeerd of moet met de ontbindende voorwaarde rekening worden gehouden? Dat is ook van belang bij toepassing van artikel 5.5: moet de waardedruk van ontbindende (en opschortende) voorwaarden in aanmerking genomen worden bij het vaststellen van de waarde in het economisch verkeer?

3. Stel zoon krijgt blote eigendom en dochter vruchtgebruik van een woning gelegateerd: klopt het dan dat:

- bij zoon vermogenswinst wordt toegepast als had hij woning onbelast verkregen (maar wat gebeurt er dan als hij de blote eigendom verkoopt: maakt hij dan verlies?);

- bij dochter het jaarlijkse rendement (de huur) in aanmerking wordt genomen (ervan uitgaande dat geen sprake is van een eerste woning die hoofdzakelijk voor eigen gebruik bestemd is);

- bij einde vruchtgebruik geen vermogensaanwas bij zoon geacht wordt plaats te vinden (vanwege de combinatie van de fictie van artikel 5.39 in verbinding met het voorschrift van artikel 5.5?

4. Wat betekent het woord geldlening in artikel 5.36? Zijn dat alle vorderingen in geld uitgedrukt tussen natuurlijke personen? Of alleen de vordering die voortvloeit uit een geldlening als bedoeld in titel 7.2c BW? En worden bij dergelijke leningen ook 'bewind', 'niet-opeisbaarheid', 'voorwaardelijkheid' weggedacht? Zie ook hierboven onder 2 als het gaat om voorwaarden.

5. Hoe werkt artikel 5.9 als er sprake is van quasi-erfrecht? Bijvoorbeeld bij een verblijvensbeding tussen samenwoners ten aanzien van een woning, terwijl bijvoorbeeld de kinderen van de overleden samenwoner erfgenamen zijn? In dat geval is immers geen sprake van een verkrijging door de partner krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht. In dat geval raken de kinderen (als verkrijgers krachtens

erfrecht) die bezittingen direct weer kwijt aan de langstlevende samenwoners: is dat dan een verlies voor de kinderen? En is dat voor de samenwoner dan een verkrijging met (al dan niet fictieve) tegenprestatie (artikel 5.5)?